

kao temeljni unutarnji akt, a u konkretnom slučaju i davanje u zakup prostorija, odnosno Sud je izrazio pravno shvaćanje da obavljanje djelatnosti nogometnog kluba RNK Split nije davanje u zakup poslovnih prostora, te da, unatoč tome što nema zapreka da RNK Split daje svoje poslovne prostorije u zakup i da na taj način ostvaruje dodatni prihod za financiranje kluba, da ta okolnost promatrana sa stajališta odredaba Zakona o naknadi u konkretnom slučaju ima drugi značaj i predstavlja zapreku za primjenu odredbe članka 54., jer je svrha osnivanja nogometnog kluba bavljenje sportom, a ne trgovinom ili, kao u konkretnom slučaju, davanjem poslovnih prostora u zakup. Slijedom navedenog, Upravni sud u Splitu je izrazio mišljenje da sve ono čime se tužitelj u predmetnoj nekretnini bavi, a što ne služi sportu kao takvom, a što uključuje i davanje prostora u zakup radi financiranja sportske djelatnosti, nije zaštićeno odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o naknadi, slijedom čega se takav prostor može naturalno vratiti.

Žalitelj, nadalje, navodi da je u provedenom postupku nesporno utvrđeno da je Gradski NO Split na njega prenio pravo korištenja na predmetnim nekretninama, koje pravo je upisano i u zemljišnim knjigama, a kako je društveno vlasništvo ukinuto 1991., da je prije stupanja na snagu Zakona o naknadi, i to temeljem samog zakona („*ex lege*“), postao vlasnikom navedenih nekretnina. Stoga žalitelj smatra da je, u skladu s odredbom članka 52. Zakona o naknadi, predmetna nekretnina izuzeta od naturalnog povrata.

S tim u vezi ističe se da se odredba članka 52. Zakona o naknadi, kojom je propisano opće pravilo koje sadrži zaštitu tzv. stečenih prava trećih osoba, odnosi na treće osobe koje su na temelju valjane pravne osnove stekle pravo vlasništvo na predmetu naknade ili povrata, a ne na osobe kojima je oduzeta imovina dana na korištenje aktima i načinima zbog kojih je Zakon o naknadi i donesen. Kako je u konkretnom slučaju imovina dodijeljena pravnoj osobi iz oblasti sporta, a koja je *ex lege* stekla pravo vlasništva na predmetnoj imovini u skladu s odredbom članka 88i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu („Narodne novine“, broj 77/95), to navedena pravna osoba ne spada u domet primjene odredbe članka 52. Zakona o naknadi, već isključivo one propisane odredbom članka 54. tog Zakona. Izloženo pravno shvaćanje, također, je izrazio i Upravni sud u Splitu u presudi, Poslovni broj: UsI-109/14-50 od 29. svibnja 2017.

S obzirom na to da je u postupku nesporno utvrđeno da u konkretnom slučaju nisu kumulativno ostvarene sve pretpostavke iz odredbe članka 54. stavka 1. Zakona o naknadi, to nije od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari prigovor žalitelja da je stupanjem na snagu Zakona o športu *ex lege* postao vlasnikom navedenih nekretnina.

Pritom ovo drugostupanjsko tijelo, također, ističe da u podacima spisa predmeta ne nalazi osnovu kako bi ocijenilo osnovanom tvrdnju žalitelja da se uknjižio u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine još 1992. Ovo, stoga, što iz povijesnog zemljišno-knjižnog izvotka za zk.ul. 8048, k.o. Split nesporno proizlazi da je upisom broj: Z. 125/92 od 9. siječnja 1992., na temelju zaključka Skupštine općine Split, Broj: 01-18747/3-65 od 10. ožujka 1966., kao nositelj prava korištenja na čest. zgr. 3406 upisan Radnički nogometni klub „Split“ u Splitu.

Suprotno tvrdnji žalitelja, iz povijesnog zemljišno-knjižnog izvotka za zk.ul. 15823, k.o. Split proizlazi da je upisom broj: Z-4138/98 od 10. lipnja 1998. na temelju prijedloga od 10. lipnja 1998. i dopune od 23. rujna 1998., članka 88. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu („Narodne novine“, broj 77/95) i rješenja Ureda za opću upravu Županije Splitsko-

hfmNVNcuhUGQWwsZ2IMPIg